

Euroopan yhteisöjen komission 11.3.2004 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne**(Asia C-132/04)**

(2004/C 106/65)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostonut 11.3.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat oikeudellisen yksikön virkamies Luis Escobar Guerrero ja Tribunal de lo Socialin tuomari Horstpeter Kreppel, joka toimii oikeudellisen yksikön kansallisena asiantuntijana, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY (¹) 2 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 4 artiklan ja EY 10 ja EY 249 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole saattanut kyseistä direktiiviä osaksi kansallista oikeusjärjestystä (tai on tehnyt sen vain osittain) siltä osin kuin on kyse julkishallinnon palveluksessa työskentelevästä henkilöstöstä, joka ei kuulu siviiliin
2. velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Määräaika direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä päättyi 31.12.1992.

Direktiivin 89/391/ETY tavoite, joka on työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistäminen työssä, puoltaa sen soveltamisalan laajaa tulkintaa. Lisäksi yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan direktiivin soveltamisalaan tehtyjä poikkeuksia on tulkittava suppeasti.

Se, että asevoimien, poliisivoimien ja muiden väestönsuojelun normaaleissa olosuhteissa suoritettavien tehtävien katsotaan kuuluvan direktiivin 89/391/ETY soveltamisalaan, on työntekijöille edullisin ja suhteellisuusperiaatteen kanssa yhteensopivin kanta.

⁽¹⁾ EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.

Espanjan kuningaskunnan 12.3.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne**(Asia C-133/04)**

(2004/C 106/66)

Espanjan kuningaskunta on nostonut 12.3.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan asiamies on valtionasiamies Enrique Braquehais Conesa, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla pyyntirajoitukset ovat tarpeen, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2004 19 päivänä joulukuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2287/2003 (¹), koska siinä ei myönnetä Espanjalle kiintiöitä niiden kalastusmahdollisuuksien mukaan, jotka jaettiin Pohjanmeren vesialueilla ennen Espanjan liittymistä
2. velvoittaa vastaajana olevan toimielimen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

1. Syrjintäkiellon periaatteen loukkaaminen

Espanjan liittymisasiakirjan 166 artiklassa määrätään, siltä osin kuin on kyse vesialueille pääsystä ja Espanjan laivaston resurssista, siirtymäkaudesta, joka päättyi asetuksen (ETY) N:o 170/83 8 artiklan 3 kohdassa säädetyn kauden päättyessä, toisin sanoen 31.12.2002. Riidanalaisessa asetuksessa jatketaan kuitenkin käytännössä espanjalaisten alusten pääsyn rajoittamista Pohjanmeren ja Baltianmeren vesialueille, koska niille ei myönnetä käytännössä lainkaan kiintiöitä näiltä vesialueilta, koska siinä ei oteta huomioon siirtymäkauden päättymistä ja koska siinä syrjitään espanjalaisia kalastajia muiden jäsenvaltioiden kalastajiin nähden.

2. Espanjan liittymisasiakirjan rikkominen

Riidanalaisella asetuksella jatketaan liittymisasiakirjan 166 artiklassa määrätyn päivämäärän, eli 31.12.2002 jälkeen kyseisessä liittymisasiakirjassa määrättyjä rajoituksia siltä osin kuin espanjalaisille laivoille ei myönnetä tiettyjä kiintiöitä Pohjanmeren ja Baltianmeren vesialueilta.

3. Suhteellisen vakauden periaatteen loukkaaminen

Riidanalaisella asetuksella muutettiin huomattavalla tavalla seikkoja, jotka vaikuttavat päätöksentekoon siltä osin kuin on kyse pyyntiprosenttien vahvistamisesta, koska suhteellisen vakauden periaatteen vastaisesti espanjalaisten alusten olosuhteet eivät ole yhdenvertaiset muiden jäsenvaltioiden alusten kanssa.

(¹) EUVL L 344, 31.12.2003, s. 1.

Espanjan kuningaskunnan 12.3.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia C-134/04)

(2004/C 106/67)

Espanjan kuningaskunta on nostanut 12.3.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Abogado del Estado Enrique Braquehais Conesa, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) kumooa yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla pyyntirajoitukset ovat tarpeen, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2004 19 päivänä joulukuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2287/2003 (¹) niiltä osin kuin siinä ei osoiteta espanjalaisille aluksille tiettyjä kiintiöitä Pohjanmeren ja Itämeren yhteisön vesille
- 2) velvoittaa vastaajana olevan toimielimen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Syrjintäkiellon periaatteen loukkaaminen

Espanjan liittymisasiakirjan 166 artiklassa määrättiin siirtymäaika, joka koski espanjalaisten alusten pääsyä tietyille vesille ja niiden pyydetävissä olevia kalavaroja ja joka päättyi asetuksen (ETY) N:o 170/83 8 artiklan 3 kohdassa säädetyn ajanjakson päättyessä, eli 31.12.2002. Tästä huolimatta kanteen

kohteena olevassa asetuksessa pidetään käytännössä voimassa rajoitukset, jotka koskevat espanjalaisten alusten pääsyä Pohjanmeren ja Itämeren vesille, koska niille ei käytännössä myönnetä minkäänlaista kiintiötä kyseisillä vesillä, mikä merkitsee sitä, ettei siirtymäkauden loppumista oteta huomioon, ja sitä, että espanjalaisia kalastajia syrjitään muiden jäsenvaltioiden kalastajiin nähden.

2. Espanjan liittymisasiakirjan rikkominen

Asetuksella rikotaan Espanjan liittymisasiakirjaa niiltä osin kuin siinä ei anneta espanjalaisille aluksille kiintiöitä Pohjanmeren ja Itämeren vesillä, koska asetuksella pidetään voimassa liittymisasiakirjan 166 artiklassa määrätyn päivän eli 31.12.2002 jälkeenkin voimassa kyseisessä liittymisasiakirjassa määrättyt rajoitukset.

3. Asetuksen (EY) N:o 2371/2002 20 artiklan 2 kohdan rikkominen

Yhteisön kalastusmahdollisuuksien jakamista jäsenvaltioiden välillä ei olemassa olevien kalavarojen osalta ole toteutettu suhteellista vakautta koskevan periaatteen mukaisesti, eikä uusien kalastusmahdollisuuksien osalta siten, että olisi otettu huomioon jäsenvaltioiden, tässä tapauksessa Espanjan kuningaskunnan, edut.

(¹) EUVL L 344, 31.12.2003, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 12.3.2004 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-135/04)

(2004/C 106/68)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 12.3.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat oikeudellinen neuvonantaja Michel Van Beek ja oikeudellisen yksikön virkamies Gregorio Valero Jordana, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Espanjan kuningaskunta on jättänyt noudattamatta luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (¹) 7 artiklan 4 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on sallinut sepelekyhkyn metsästyksen Guipúzcoassa aikana, jolloin kyseinen laji muuttuu
- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.